Asociația „HandHope”
Str. Băltăreţu, nr. 565
147240 - Peretu
Jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POŞTA ROMÂNĂ
Nr.103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
Alexandria 1

“Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut”

ÎMPREUNĂ

Asociația HandHope

Iulie 2012 Nr. 113
Se distribuie gratuit

REVISTĂ SPECIALĂ DE INFORMARE
ŞI INSPIRAȚIE PENTRU OAMENI SPECIALI

Editorial

Accesibilitatea

Aurel Burcea
președinte Asociația „HandHope”

Accesibilitatea este un termen general folosit pentru a descrie gradul în care un produs, serviciu sau mediu este disponibil pentru un număr cât mai mare de oameni.

Accesibilitatea poate fi văzută ca o „capacitate de a accesa” și a sustrage posibilele beneficii dintr-un sistem sau altă entitate. Este un termen folosit curent în legătură cu persoanele cu dizabilități sau nevoi speciale, referindu-se la dreptul acestora de a se bucura de aceeași

.>>> continuare în pag. 2

„Tată, dacă nu se poate
să se îndepărteze de Mine
paharul acesta, fără să-l beau,
facă-se voia Ta!”
(Matei 26:42)

DIN CUPRINS:

- Vasile Stoica - primul om care... - pag. 3
- Facă-se voia Ta! - pag. 4
- Suferința - prietenul nedorit? - pag. 6
- Stresul și remedii ale acestuia - pag. 7
- Litere de lege - pag. 15
- Mâna destinului - pag. 16

„Potrivit voii lui Dumnezeu,
toti oamenii trebuie să fie mântuiti
dar nu sunt, potrivit voii lor,
peste care Dumnezeu nu trece!”
Ioan Hapca

Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

capacitate de acces la produse şi servicii de care se bucură toţi membrii societăţii.

Accesibilitatea poate fi privită din două unghiuri diferite. Astfel ea poate fi:

- directă – mediile sunt adaptate în aşa fel încât să permită accesul în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor;
- indirectă – mediul suportă folosirea de către persoanele cu dizabilităţi a unor dispozitive speciale.

Accesibilitatea este unul din principiile fundamentale ale „Convenţiei ONU pentru drepturile persoanelor cu dizabilităţi", recent ratificată şi de ţara noastră.

Convenţia ONU pentru drepturile persoanelor cu dizabilităţi este un tratat juridic internaţional obligatoriu referitor la Drepturile Omului. Statele semnatare şi cele care vor ratifica această convenţie se angajează pe plan internaţional să dezvolte şi să realizeze politici, legi şi măsuri administrative pentru asigurarea drepturilor recunoscute în convenţie, precum şi să anuleze actele cu putere de lege, obiceiurile şi practicile care constituie o discriminare (art. 4).

Convenţia ONU pentru drepturile persoanelor cu dizabilităţi a fost adoptată în 2007 şi semnată inclusiv de UE, ratificată în octombrie 2010 de către 17 state membre printre care şi România (în noiembrie), devenind primul instrument obligatoriu din punct de vedere juridic în domeniul drepturilor omului la care UE şi statele membre sunt parte.

Informăm persoanele cu dizabilităţi şi însoţitorii acestora că această convenţie este obligatorie în UE şi face parte din ordinea juridică a UE. 1 persoană din 6 suferă de handicap în UE şi există aproximativ 80 milioane de asemenea persoane în UE.

Accesibilitatea în România

Cu toate acestea, crearea condiţiilor pentru ***acces*** la educaţie / învăţământ, cultura, instruire socio-profesională, integrare / incluziune social, etc. a persoanelor cu dizabilităţi nu au constituit un obiectiv principal pentru statul nostru. România a intrat în Uniunea Europeană fără persoanele cu dizabilităţi, adică fără aproximativ 2.000.000 dintre cetăţenii săi, pe care îi condamnă în continuare la izolare / marginalizare.

Legile de protecţie a persoanelor cu dizabilităţi, începând cu anul 1992 şi inclusiv cea actuală, Legea 448 / 2006, nu au fost şi nu sunt respectate, fiind considerate facultative de catre instituţiile statului, ca de altfel majoritatea legilor din România.

Dacă ar fi fost respectate legile:

Până la data de 31 decembrie 2002 toate spaţiile de parcare organizate ar fi avut rezervate şi semnalizate prin semnul internaţional minimum 4% din numărul total al locurilor de parcare, dar nu mai puţin de două locuri pentru parcarea gratuită a mijloacelor de transport ale persoanelor cu dizabilităţi.

Pană la 31 decembrie 2005 trecerile de pietoni aveau sisteme de semnalizare sonoră şi vizuală pentru persoanele cu dizabilităţi, la trecerile de pietoni, precum şi panouri de afisaj în mijloacele de transport şi pe drumurile publice.

Exemplele ar putea continua, termenele fiind date într-o veselie, însă enumerarea lor ar fi inutilă, de vreme ce majoritatea s-au anulat.

Până la 31 decembrie 2003 era finalizată accesibilizarea tuturor clădirior instituţiilor publice, ale celor culturale, sportive sau de petrecere a timpului liber, magazinelor şi restaurantelor, sediilor prestatorilor de servicii catre populaţie, precum şi căilor publice de acces.

Până la data de 31 decembrie 2002 toate instituţiile publice aveau încadrate, pentru relaţiile directe cu persoanele surde sau surdo-mute, traducători ai limbajului mimico-gestual, autorizaţi potrivit legii.

Până la data de 31 decembrie 2001 toate telefoanele publice erau amenajate, cu respectarea prevederilor Normativului NP O51/2001.

-sfârşit-

Sursa:
http://www.onphr.ro/dizabilitatea/accesibilitatea/
(Articol preluat cu permisiunea domnului **Francisc Simon** – preşedinte Organizaţia Naţională a Persoanelor cu Handicap din România - ONPHR)

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

VASILE STOICA

primul om care a făcut înconjurul lumii în fotoliu rulant

Sursa:
http://www.onphr.ro/dizabilitatea/personalitati/vasile-stoica/

Vasile Stoica s-a născut în luna iunie a anului 1970 la Măguri-Răcătau, județul Cluj, într-o familie săracă și numeroasă, trei surori și patru frați, el fiind al patrulea născut.

Diagnosticul la naștere a fost: paraplegie congenitală.

De la vârsta de un an, până la șapte ani, a stat mai mult prin spitale, suportând treisprezece operații la membrele inferioare. Din păcate, acestea nu l-au ajutat, el fiind condamnat să-și petreacă tot restul vieții într-un scaun cu rotile.

Copilăria și-a petrecut-o la Căminul Școală nr. 9 din Jucu de Sus, județul Cluj, unde până la vârsta de 14 ani nu a avut acces la un cărucior cu rotile. Vasile Stoica se definește în perioada aceea ca fiind un „târâtor" – așa erau denumiți copii de la Jucu care nu se puteau deplasa decât cu ajutorul mâinilor, neavând cărucioare.

În anul 1985, moare tatăl lui Vasile, cel care întreținea întreaga familie.

În anul 1991 Vasile Stoica absolvă Şcoala de Artă, secția pictură din Lugoj. Talentul lui la pictură începe să fie apreciat din ce în ce mai mult, participă la expoziții și încearcă să se întrețină pictând.

În 1992 începe să practice sportul în fotoliu rulant.

În primăvara anului 1993 este invitat să participe la Conferința Europeană a Persoanelor cu Handicap care avea loc în Siofok, Ungaria. Ca semn de prietenie decide să facă traseul Lugoj-Siofok în cărucior rulant. Parcurge 340 km. în 4 zile.

În august 1993 pleacă într-un nou turneu, de data această până în Franța. MARATONUL CURAJULUI a însemnat 3.400 km. străbătuți solitar în cărucior rulant într-o perioadă de 40 de zile. Traversează Ungaria, Austria, Germania și Franța. Obiectivul acestui maraton era participarea la Conferința Națională a asociației Bugies de Noel, traseul reprezentând un semn al multumirii și prieteniei pentru toate persoanele și asociațiile care au ajutat persoanele cu handicap din România.

În Franța este primit de doamna Danielle Mitterand la Palatul Elisee.

Întors în țară, începe să se antreneze și participă la tot mai multe competiții sportive pentru persoane cu handicap. În scurt timp devine campion național la probele de viteză și rezistență.

În anul 1995 se decide să plece într-un nou traseu, de data aceasta un tur al lumii în fotoliu rulant, pentru a ajunge la Atlanta, cu ocazia deschiderii Jocurilor Paralimpice. Pornește în 15 mai 1995 din București.

Traversează România, Ungaria, Slovacia, Polonia, Suedia, Danemarca, Germania, Olanda, Belgia și Franța. Din păcate, la granița cu Spania este nevoit să abandoneze proiectul, din lipsă de sponsori.

Decepționat, dar nu învins, Vasile Stoica continuă să se antreneze și să spere că-și va îndeplini visul.

Acesta va deveni realitate în perioada mai 1998 - mai 1999.

Vasile Stoica devine prima persoană cu handicap din România care face înconjurul lumii într-un cărucior cu rotile.

La sosirea în România Vasile Stoica este primit și apreciat de președintele țării din acel moment, domnul Emil Constantinescu.

>>> continuare în pagina 5

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Facã-se voia Ta!

Ion Buciuman

Este uşor de acceptat un lucru care ne produce bucurie, care ne oferă un avantaj, care ne aduce un beneficiu, dar atunci când viaţa pare că ne stă împotrivă, când lucrurile ne merg prost şi când nimic nu ne mai convine, situaţia nu mai este chiar aşa de uşor de primit. În zilele noastre bune spunem cu uşurinţă să se facă voia Domnului, dar când ne merge prost...

Una dintre principalele noastre dificultăţi în acceptarea voiei lui Dumnezeu pentru viaţa noastră este misterul care înconjoară Fiinţa Divină. Ceea ce ne este necunoscut ne produce teamă, îngrijorare şi nesiguranţă. (...) Chiar dacă nu putem înţelege totul despre Dumnezeu, ne putem încrede fără rezervă în planurile Sale pentru noi pentru că ştim că El ne iubeşte necondiţionat.

...

Un aspect de bază al închinării şi devoţiunii noastre îl constituie menţinerea obiceiului de a ne lua un timp suficient pentru reflectare şi contemplare a măreţiei şi a bunătăţii lui Dumnezeu în faptele obişnuite ale unei zile.

...

Este adevărat că Dumnezeu controlează toate lucrurile care ni se întâmplă, dar acest lucru nu Îl face pe El responsabil de toate neplăcerile din viaţa noastră.

...

Una dintre cele mai bune căi de a învăţa să spunem în mod natural să se facă voia lui Dumnezeu cu noi este să ne deprindem a privi lucrurile şi întâmplările din jurul nostru în mod pozitiv.

...

Deprinderea de a identifica şi a lăuda în cuvinte şi fără cuvinte măreţia divină arătată în lucrările creaţiei în lumea naturală din jur este un exerciţiu vindecător de suflet care nu trebuie să fie neglijar de nimeni.

Învăţătorul oamenilor ne-a oferit un model de rugăciune în care sunt cuprinse toate elementele necesare comunicării şi comuniunii noastre cu Dumnezeu. Invocarea şi acceptarea voinţei divine face parte din acest pachet de bază al vieţii noastre spirituale zilnice. Interesul pentru această dimensiune cardinală a credinţei nu poate lipsi dintre preocupările noastre sufleteşti.

Este uşor de acceptat un lucru care ne produce bucurie, care ne oferă un avantaj, care ne aduce un beneficiu, dar atunci când viaţa pare că ne stă împotrivă, când lucrurile ne merg prost şi când nimic nu ne mai convine, situaţia nu mai este chiar aşa de uşor de primit. În zilele noastre bune spunem cu uşurinţă să se facă voia Domnului, dar când ne merge prost acceptăm cu greu că Dumnezeu este cu ceva implicat în toate câte ni se întâmplă.

Una dintre principalele noastre dificultăţi în acceptarea voiei lui Dumnezeu pentru viaţa noastră este

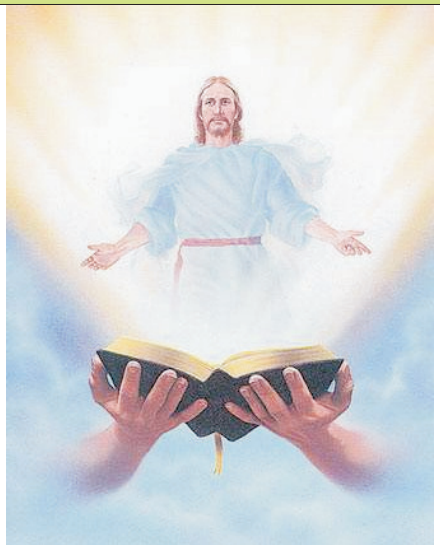

misterul care înconjoară Fiinţa Divină. Ceea ce ne este necunoscut ne produce teamă, îngrijorare şi nesiguranţă. Dumnezeu însuşi vine însă în întâmpinarea acestui inconvenient prin descoperirea generoasă şi binevoitoarea a caracterului Său plin de iubire sublimă. Chiar dacă nu putem înţelege totul despre Dumnezeu, ne putem încrede fără rezervă în planurile Sale pentru noi pentru că ştim că El ne iubeşte necondiţionat. Exemplele şi modelele păstrate în Scriptură fac dovada mai mult decât suficientă a acestui fapt. Una dintre beneficiile de bază ale studiului regulat al Scripturii este tocmai această acomodare cu frumuseţea fără egal a caracterului lui Dumnezeu.

O altă dificultate importantă în ceea ce presupune recunoaşterea şi primirea voiei lui Dumnezeu în viaţa noastră este euforia succesului. Riscul major pe care îl presupune reuşita în întâmplările noastre cotidiene este acela de a uita de unde vine binele şi de a întârzia să mulţumim lui Dumnezeu şi să ne exprimăm recunoştinţa pentru dovezile purtării Sale de grijă. Mulţumirea şi recunoştinţa nu sunt simple întâmplări sau datus-uri ale vieţii noastre spirituale. Avem nevoie de iniţiative pline de responsabilitate şi bună intenţie bine finalizată pentru a contracara

>>> continuare în pagina 5

>>> continuare din pagina 4

tendinţa noastră naturală spre uitare şi neglijenţă. Un aspect de bază al închinării şi devoţiunii noastre îl constituie menţinerea obiceiului de a ne lua un timp suficient pentru reflectare şi contemplare a măreţiei şi a bunătăţii lui Dumnezeu în faptele obişnuite ale unei zile.

Momentele noastre de insucces şi tulburare sunt ocazii în care vrăjmaşul sufletelor este prezent pentru a ne aduce confuzie şi descurajare. În cazul succesului, Satana ne îndepărtează de Dumnezeu ca sursă a binelui. În cazul durerii Satana încearcă să arunce asupra lui Dumnezeu responsabilitatea privind necazul nostru. Este adevărat că Dumnezeu controlează toate lucrurile care ni se întâmplă, dar acest lucru nu Îl face pe El responsabil de toate neplăcerile din viaţa noastră. Este important de ţinut minte pentru orice vreme faptul că păcatul, durerea şi toate pierderile pe care le suferim sunt urmarea unui singur fapt, lucrarea ruinătoare a lui Satana.

Una dintre cele mai bune căi de a învăţa să spunem în mod natural să se facă voia lui Dumnezeu cu noi este să ne deprindem a privi lucrurile şi întâmplările din jurul nostru în mod pozitiv. Putem descoperi în fiecare durere sau pierdere pe care o suferim o lecţie de har şi credinţă pe care Dumnezeu este gata să ne-o transmită, dacă suntem dispuşi să o primim. Este o mare pierdere să nu putem vedea numai noroiul din uliţă în timp ce soarele străluceşte voios deasupra tuturor gropilor şi gunoaielor care ne înconjoară. Putem trece în mod luminos prin toate relele care ne stau în cale şi să ajungem dincolo de ele mai înţelepţi şi mai buni de cum eram înainte de a le cunoaşte.

Deprinderea de a identifica şi a lăuda în cuvinte şi fără cuvinte măreţia divină arătată în lucrările creaţiei în lumea naturală din jur este un exerciţiu vindecător de suflet care nu trebuie să fie neglijar de nimeni. Ivirea zorilor, cântecul păsărilor, murmurul izvoarelor, parfumul florilor, dansul fulgilor de nea, mişcarea mereu proaspătă a valurilor mării, zborul fluturilor şi asfinţitul lin şi matur al zilei constituie un spectacol gratuit dar plin de graţie care ne umple de încântare şi adoraţie. Astfel putem spune în mod natural şi cu toată inima să se facă voia lui Dumnezeu şi în viaţa noastră.

-sfârşit-

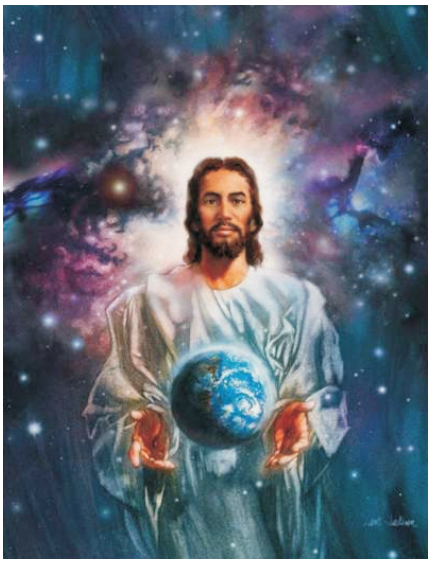

...::: Viaţa aşa cum este :::... ...::: Viaţa aşa cum este :::... ...::: Viaţa aşa cum este :::...

>>> continuare din pagina 3

Din anul 2000 Vasile Stoica trăiește în Los Angeles unde continuă să uimească lumea prin performanțele sale sportive și artistice.

În anul 2001, Vasile Stoica stabilește un nou record mondial, care va apărea în Cartea Recordurilor. El este monitorizat în 20-21 octombrie 2001 pentru realizarea a 124 km pe pista de stadion (328 ture) în 19 ore. Vechiul record era de 24 de ore și aparținea unui canadian.

Începând cu septembrie 2002, Vasile Stoica va încerca să devină prima persoană cu handicap care va parcurge întregul bazin al fluviului Amazon. Această aventură va începe pe vârfurile Anzilor în Peru și se va sfârși la gurile Amazonului, pe coasta braziliană.

Atât aventura pe Amazon, cât și povestea vieții lui Vasile Stoica, vor fi subiectele a două seriale aparținând unei serii de documentare despre persoane cu handicap din intreaga lume, cu realizări extraordinare.

Prin tot ceea ce face, Vasile Stoica a reușit să demonstreze, atât persoanelor cu handicap din România, cât și întregii lumi, faptul că nici un obstacol al vieții nu l-a putut împiedica să-și îndeplinească visele.

-sfârșit-

SUFERINȚA

- prietenul nedorit? -

de **Joni Eareckson Tada**

Focul este un tovarăș cu toane. Într-un moment poate să fie cel mai bun camarad pe care ți-l poți dori. Și deja în momentul următor devine un dușman mânios.

În urma cu câțiva ani am mers la munte cu cortul, în concediu. Așteptasem cu mare bucurie să stau în serile răcoroase lângă un foc cald de tabără. Așa ca nu m-a deranjat deloc când Ken m-a lăsat într-o seară singură și s-a dus să aducă apă de la pârâu.

Era o seară minunată și focul din fața mea pârâia vesel. Am privit fascinată flăcările galben-albăstrui și le-am simțit căldura în obraji. Focul era prietenul meu, aici, în mijlocul unei păduri reci și întunecoase. Dar deodată vântul a început să se întețească și toata scena s-a schimbat brusc. Flăcările au început să se înalțe amenințătoare și am fost înghițită de un nor de fum înecăcios. Neajutorată cum eram, nu am putut să-mi împing scaunul cu rotile din loc, nici măcar nu am putut să strig după ajutor. Am stat pur și simplu acolo, tușind disperată. Am văzut cu groază cum flăcările se apropiau tot mai mult de mine, aproape atingându-mi picioarele. Și eu nu puteam să fac nimic!

Exact în momentul acela s-a întors Ken. A înţeles situaţia dintr-o privire şi s-a năpustit imediat spre mine, ca să-mi împingă scaunul cu rotile din zona periculoasă. În seara aceea am învăţat cât de repede se poate schimba un prieten bun într-un duşman mânios.

La fel este şi cu suferinţa. Ea ascunde în ea mari posibilităţi pentru bine, dar poate la fel de uşor să devină o putere nimicitoare. Suferinţa poate să sudeze familii, sau poate să le dezbine, să le facă egoiste şi pline de amărăciune. Suferinţa poate să şlefuiască marginile aspre ale unui caracter sau poate să-l facă şi mai dur, şi mai colţuros.

Cum reacţionăm noi la suferinţa care ne loveşte? O folosim - sau ne lăsăm folosiţi de ea? Mergem cu ea înaintea lui Dumnezeu - sau încercăm să luptăm împotriva ei cu propriile noastre puteri? Suferinţa, care arată adesea ca un duşman neînduplecat şi plin de amărăciune, poate să devină un aliat valoros.

Cu ajutorul lui Dumnezeu eu singură decid ce este suferinţa pentru mine.

-sfârşit-

Stresul şi remedii ale acestuia

TIMPUL LIBER

- o binecuvântare sau un impediment în calea dezvoltării? -

-continuare-

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Auzim de multe ori aceste cuvinte care au devenit un adevarat refren pentru generatiile prezente: "*nu am timp*". Este cumva o scuză? Sau suntem prinşi în capcana propriilor nevoi, până acolo încât trebuie să importăm timp? Căutând pe internet, chiar am descoperit un site care se ocupa de vânzarea timpului liber şi are şi un preţ (http://vandtimpliber.cryo.ro/intrebari.html).

La cealaltă extremă se află un alt refren: *"m-am plictisit"* (din ce în ce mai rar ce-i drept), caracteristic adolescenţilor, persoanelor fără măcar o dorinţă de ocupaţie.

Timpul în general este o veşnică necunoscută pe care omul trebuie să o poarte după el, şi pe care să ştie cum, unde, când să şi-o aştearnă, după cum spune proverbul: „dormi după cum îţi aşterni".

Urmărind o departajare simplă a timpului, am putea să îl împărţim în trei mari categorii (referindu-ne la el ca la o durată finită): timpul de activitate financiară şi administrativă, timpul de odihnă şi timpul liber. Am făcut această împărţire ca un exerciţiu, pentru ca dumneavoastră şi eu să putem reflecta câteva minute şi delimita cele trei categorii… aţi putea să le delimitaţi? Ce înseamnă pentru dumneavoastră timp de activitate? Ce înseamnă timp de odihnă? Şi care este diferenţa dintre timpul liber şi timpul de odihnă?

Dintre cele trei categorii de timp, în acest articol ne vom îndrepta atenţia asupra celui de-al treilea, şi anume timpul liber. Pe parcurs, vom încerca să răspundem şi întrebărilor de mai sus.

Ce este timpul liber?

Singura definiţie mai cuprinzătoare, am găsit-o cu referire la timpul pentru activităţile financiare, însă aceasta poate fi extinsă şi la celelalate categorii de timp: "*timpul este o resursă economică preţioasă, pretenţioasă şi ireversibilă: timpul este cea mai rară resursă, fiind neînlocuibil dar în acelaşi timp "nelimitat"; este scump dar nu poate fi cumpărat, depozitat, multiplicat iar pierderea sa nu poate fi asigurată nici de cea mai mare firmă de asigurări din lume, deci nu poate fi "despăgubit"; este foarte perisabil şi inelastic. Cu toate acestea, timpul nu este proprietatea nimănui, este impersonal, al tuturor şi nu este reţinut de frontiere fizice.*"

Studiul timpului a fost o preocupare din vremuri stravechi. Solomon, cel mai înţelept împărat al timpurilor antice, amintit în Sfânta Scriptura, spune în cartea sa Eclesiastul 2,3: "*Am hotărât în inima mea să-mi înveselesc trupul cu vin, în timp ce inima mă va cârmui cu înţelepciune, şi să stărui astfel în nebunie, până voi vedea ce este bine să facă fiii oamenilor sub ceruri, în tot timpul vieţii lor.*" Ciudată metodă de a înţelege valoarea timpului, şi de a petrece timpul liber! (Trebuie să menţionez că acelaşi împărat, la sfârşitul cărţii sale a concluzionat: „*Bucură-te, tinere, în tinereţea ta, fii cu inima veselă cât eşti tânăr, umblă pe căile alese de inima ta şi plăcute ochilor tăi; dar să ştii că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată.*

Goneste orice necaz din inima ta şi depărtează răul din trupul tău; căci tinereţea şi zorile vieţii sunt trecătoare.")

În cultura greacă timpul liber se numea "*schole", care bineînţeles, ne duce cu gândul la un cuvânt înrudit şi anume şcoala.* Tocmai pentru că dispuneau de timpul lor, tinerii greci din înalta societate ateniană puteau merge la şcoală. Astăzi şcoala (educaţia) face parte în mod pregnant din categoria timpului pentru activităţi financiare şi administrative, deşi educaţia nu înseamnă doar pregătirea pentru o slujbă…

În urma unui studiu efectuat de catre firmele „de amuzament" pe români, s-au extras câteva concluzii interesante:

- Românii au în medie aproximativ patru ore libere într-o zi lucrătoare şi aproximativ nouă ore într-o zi de weekend.
- Bugetul mediu lunar alocat pentru activităţile din timpul liber este de 350 de lei. În valoare absolută

>>> continuare în pagina 8

>>> continuare din pagina 7

acesta este destul mic. El reprezintă, însă, aproximativ 22% din venitul mediu.

- Românii par să aibă o viaţă socială destul de restrânsă, preferând compania familiei atât în timpul liber din zilele lucrătoare, cât şi în cel din weekend.
- Sunt mai degrabă comozi, nu obişnuiesc să îşi organizeze timpul liber şi au o predilecţie spre activităţi sedentare – 80% preferă să îşi petreacă timpul liber dintr-o zi obişnuită în casă. Situaţia se inversează la sfârşitul săptămânii, când 76% dintre români preferă activităţile din afara casei.
- Românii se aşteaptă ca brandurile să fie prezente în activităţi comune (în oraş, activităţi în aer liber), dar îşi doresc şi ca acestea să îi scoată din cotidian: să organizeze şi să faciliteze accesul la evenimente culturale, sportive sau la petreceri, activităţi care nu fac parte din programul lor obişnuit.

„Bătălia pe minutele de atenţie din mintea consumatorului este mai ascuţită decât oricând. Iar brandurile au nevoie să înţeleagă ce s-a schimbat în mintea consumatorului, care sunt mai nou priorităţile acestuia şi cum ar putea să-şi adapteze discursul şi acţiunile pentru a câştiga cât mai mult din timpul şi atenţia lui. Evident asta are foarte multă legătură cu modul în care îşi distribuie consumatorul atenţia în timpul liber, adică atunci când este disponibil, accesibil brandurilor şi acţiunilor de marketing..." (Sorel Radu, Owner eResearch).

Este necesar să avem o viaţă organizată, astfel încât să nu cădem în capcana unor branduri (sau mărci de firmă) care să ne vândă chiar şi timpul liber …

De ce este atât de important?

Kazimiers Matan spune că : „*Timpul este singurul drum cu sens unic, de la cap la coadă."*

Timpul reprezintă însăşi desfăşurarea vieţii unui om, şi poate fi comparată cu un pod pe care îl construim şi asupra căruia nu ne mai putem întoarce să îl refacem odată construit… îl putem cârpi, aşa cum se întâmplă deseori cu şoselele Bucureştiului, o putem lua de la capăt cu un nou pod, însa odată început, fiecare pas pe care îl facem înainte este preţios. Timpul nu este un joc de puzzle, pe ale cărui piese le poți folosi și rearanja cum vrei, de câte ori vrei, ci este mai degrabă ca o frescă, pe care pictorul construiește detaliile… orice greșeală pe care o faci azi, se poate transforma într-un adevărat boomerang mâine.

Când poate fi un impediment?

Adesea timpul liber este petrecut în baruri sau discoteci, până noaptea târziu, sau mai uzual în fața televizorului, cu un castron de floricele în brațe… Ziua de după timpul liber este de-a dreptul înfiorătoare – corpul este rupt de oboseală, și amețit datorită hranei și băuturii necorespunzătoare, lipsei timpului de odihnă (despre care am vorbit la început) și în plus stresat pentru ziua în curs. Până la sfârșitul săptămânii ajungem să ne revenim, însă în weekend, reluăm ciclul.

Supra-abundența activităților din timpul liber, captivante sau anevoioase, pot solicita organismul mai mult decat poate acesta gestiona. Astfel că în timpul de odihnă (și acela grav afectat) va fi necesar să se refacă atât după timpul prelungit alocat activităților financiare și administrative cât și după timpului "liber".

De multe ori asociem timpul liber cu plăcerea (entertainment sau amuzament), un lucru nu tocmai greșit în sine, însă nu tot ceea ce ne place înseamnă timp liber…

De aceea am putea vorbi despre două moduri în care am putea petrece timpul liber, și anume:

Modul pozitiv: prin recreație (re-creație, refacere, reîmprospatare a puterii fizice și întărire a gândurilor pozitive care ne ajută să ne recăpătăm eficiența în lucrul zilnic)

Modul negativ: prin distracție (de dragul plăcerii și adesea folosită în exces; aceasta ne lipsește de energiile care ne sunt necesare lucrului și se dovedește un obstacol în calea adevăratului succes în viață)

În fața celor două posibilități, avem întotdeauna de făcut o alegere. De fapt chiar și pentru durata timpului de odihnă, este necesar apelul la alegere și o gândire rațională...

Putem să protestăm susținând că oricum nu vom trăi veșnic pe pământ și că dacă am urma aceste sfaturi ar însemna să rămânem singuri, însă am fi surprinși să constatăm că există multe persoane care adoptă acest stil de viață și care se bucură de o mare calitate a vieții.

A gândi și acționa rațional, chiar și în privința timpului liber, nu înseamnă folosirea sa robotică, ci folosirea sa cât mai creativ, cât mai optim, ținând cont de dorințele și înclinațiile pe care le avem, dar și de efectul activității asupra organismului nostru.

Distracția face loc confuziei, nesiguranței propriilor principii și valori. De aceea, vă îndemn să vă puneți întrebarea: ce influență vor avea aceste distracții asupra sănătății mele fizice, mintale și morale? La ce îmi folosesc?

O altă întrebare la care merită să reflectăm este: se merită să am astfel de prieteni înclinați spre plăcere mai degrabă decât spre recreație? A schimba anturajul poate fi unul dintre lucrurile cele mai grele de făcut, însă dacă prietenii sunt suficient de atașați, ne-ar putea urma în activitățile recreative pe care le-am putea propune. Totuși a renunța la protejarea propriei sănătăți și calități de viață de dragul anturajului, va fi cât se poate de periculos și

>>> continuare în pagina 9

>>> continuare din pagina 8

lipsit de înțelepciune.

Este privilegiul nostru ca în fiecare zi din viaţa noastră să ne bucurăm de sănătate şi voioşie şi este o datorie să trăim în această lume nu doar pentru propria noastră distracţie, sau pentru a ne place nouă înşine, ci pentru a fi de folos omenirii, pentru a fi o binecuvântare pentru societate.

Când este o binecuvantare?

A încerca să privim lucrurile cât mai obiectiv, în toate aspectele vieții noastre, ar fi o binecuvântare pentru viaţa şi timpul nostru.

Orice om are nevoie de refacere. Timpul liber, deşi este confundat nu de puține ori cu timpul de odihnă, este diferit prin funcția pe care o are. Dacă timpul de odihnă este preponderent alocat pentru refacerea fizică, timpul liber este preponderent necesar pentru refacerea minții, gândirii, reîmprospătarea dorinței de viață.

Nu trebuie să aşteptăm epuizarea pentru a ne folosi timpul liber în mod eficient…

Totuşi, dacă ajungem în astfel de momente, putem urma sfatul scriitoarei Ellen G. White: ”*bolnavii sunt încurajaţi să-şi părăsească încăperile în care au stat şi să petreacă timp în aer liber, îngrijind florile sau făcând o altă muncă uşoară, plăcută, minţile lor nu vor mai fi concentrate doar asupra lor înşişi, ci vor fi îndreptate către ceva mai dătător de sănătate. Mişcarea în aer liber este recomandată ca o necesitate benefică, dătătoare de viaţă… este greşit a înlătura orice muncă fizică în vederea redobândi-rii sănătăţii. Procedând astfel, voinţa ajunge să dormiteze, sângele se mişcă greoi prin corp şi devine tot mai puţin curat. Iar atunci când pacientul este în pericolul de a-şi imagina că situaţia sa este mai gravă decât în realitate, nepăsarea va produce cu siguranţă cele mai nefericite rezultate. Munca bine plănuită dă invalidului ideea că nu este cu totul inutil în lume, că poate face şi el câte ceva. Voinţa aceasta îi aduce satisfacţie, îi dă curaj, tărie, pe care distracţiile deşarte nu i le pot da niciodată.*”

Tot dumneaei recomandă pentru folosirea timpului liber în general :”*Nu putem decât să fim voioşi, ascultând muzica păsărelelor vesele şi desfătându-ne ochii privind câmpiile şi grădinile în floare. Să ne obişnuim mintea să fie interesată de toate acele lucruri măreţe, pe care Dumnezeu ni le-a dat cu mână largă. Şi, în timp ce cugetăm asupra acestor dovezi ale iubirii şi grijii Sale, s-ar putea să uităm de neputinţele noastre, să fim veseli şi inimile noastre să cânte Domnului…*”

Ignoranța ne împiedică să trăim o viață împlinită… în schimb atenția în cele mai mici lucruri ale vieții (diferită de fanatism - care poate fi tot o formă de ignoranță), poate fi o adevărată binecuvântare pentru orice om - bogat sau sărac.

Un aport deosebit în folosirea timpului liber îl are îndreptarea gândurilor către Dumnezeu, Cel care ne-a oferit şi ne oferă zilnic momente de plăcere (mici, dar consistente şi durabile): plăcerea dobândită prin cultivarea curăţiei gândului şi a utilităţii în acţiune, plăcerea care vine din rostirea de cuvinte amabile şi facerea de fapte bune, plăcerea de a studia natura şi de a contempla, plăcerea drumețiilor montane alături de prieteni, plăcerea de a citi o carte care să ne zidească sufletul, etc. O astfel de trăire este ca o lumină în mijlocul întunericului şi norilor negri ai vieții şi necazurilor.

Recreerea ne dă posibilitatea să rămânem sau să plecăm cu o învățătură utilă pentru viaţa zilnică, ne ajută să întărim relațiile cu ceilalți şi să adoptăm o atitudine de relaxare şi mulțumire în timpul alocat celorlalte activități.

Trebuie să avem în vedere că trăim într-o țară creştină, şi ca şi creştini, felul nostru de viețuire are nevoie de o reformă (inclusiv la capitolul recreație).

De multe ori pierdem din vedere faptul că Dumnezeu ne doreşte binele şi Îi place să ne vadă fericiți, plini de bucurie şi entuziasm. Uităm ca El ne-a oferit o zi specială pentru a ne recrea (nu a ne distra) şi că tot ceea ce Dumnezeu ne dă în dar este spre folosul nostru!

Unul din îndemnurile puternice ale Bibliei spune astfel: ”*Nu ştiți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuieşte în voi şi pe care L-aţi primit de la Dumnezeu? Şi că voi nu sunteți ai voştri?* ”(1Corinteni 6,19)

A petrece timpul liber… deosebit de ceilalți

Teama de a fi deosebiți, teama de a nu fi catalogați drept fanatici sau de a fi luați în râs, şi tendința societății de a ridica la rang de virtute superficialitatea din plăcerile actuale, sunt impedimente în calea propriei bucurii autentice.

Consecvența în folosirea timpului liber corespunzător, şi modestia în promovarea propriilor valori sunt un punct forte al celor care deşi sunt catalogați drept ciudați, sunt apreciați.

Să nu uităm că Dumnezeu, asemenea unui Tată, aşteaptă de la copiii Lui respect, dragoste şi ascultare în toate aspectele vieții.

De cele mai multe ori avem grijă mai mare față de maşinile şi locuințele noastre mai mult decât față de propriul nostru trup. Iar sufletul nostru este lăsat pe locul cel mai puțin important, deşi acesta este esențial pentru o sănătate optimă, un timp de calitate şi o viață împlinită, echilibrată.

De aceea vă doresc multă înțelepciune în petrecerea timpului liber!

-va urma-

RUGĂCIUNE

Dedicată d-nei **Paula Militaru**

Suntem tari prin rugăciune
„Rugați-vă!" Dumnezeu spune
Este prinos adus Tatălui
Înalță sufletul omului.

Inima făclie luminoasă este
Aduce liniște și bunătate
Zboară la tronul Domnului
Dăruiește pavăză sufletului.

Rugăciunea e ziditoare
Conduce sufletul spre salvare
Veghem să nu păcătuim
Izbăviți de cel rău să fim

Primește prețuire, răsplătire
Cunună veșnică mulțumire
Întotdeauna cu Iisus locuim
Iubire, mântuire și har dobândim.

Mincă Elena Gabriela – Alexandria

CĂLĂTORIA

Pe drumul vieţii mergem zi de zi
Zâmbind sau invadaţi de lacrimi
Ne ridicăm oricât de greu ar fi
Nu cădem sub povara de patimi.

Poposim într-o gară să sădim o floare
Să îmbogăţim izvorul inimii cu vreun dar
Aducător de binecuvântare
Ca viaţa noastră să nu fie în zadar.

În călătoria noastră mai dorim un zbor
Avem din când în când un vis
Pornit din dragoste şi dor
Dorind să ajungem în paradis.

Din zbor, din dor din dragoste renaște
O rugăciune către cer
Ajută-ne ISUS să mergem mai departe
Împreună, nu doar eu călător stingher.

Vali Fencea – Ciutelec (Bihor)

SĂ NU SPUI NICIODATĂ ,,ADIO"

Să nu spui niciodată ,,adio",
Să nu spui nu vrea inima mea,
Este mare scumpetea iubirii,
Este mare şi inima mea,
Să nu minţi că nu ştii niciodată,
Ce e scris cu priboiul de foc,
Ce e scris, dăltuit în cuvinte,
Cu miresme şi-un zâmbet în loc.

Să nu spui nu vreau rugi
prea frumoase,
Rugăminte de dor şi-amor…
Că nu ştii, tu nu ştii niciodată,
De ce norii uneori-s trecători.
Prea Iubito pe tine te laud,
Mi-este inima plină de vis.
Eu îi fur vraja ei printr-un cântec,
Şi o prind să nu piară-n abis..

Dăltuiesc azi şi slovele toate,
Mai tresare un glas ce spera.
Ce spera că iubirea-i vestită,
E vestită ca o catifea.
Mi-este dor să te legăn în braţe,
Să te-avânţi printre culmi şi furtuni,
Să privesc în oglindă din farmec,
Eşti cumplită, nu ştiu ce-ţi rămân.

Dăruiesc azi frântură de soare,
Chiar şi stelele, da, s-au oprit,
S-au oprit s-o audă pe mare,
Şi în vuietul ei te-am iubit.
Te iubesc şi îţi cânt doar în gânduri,
Te iubesc şi-ţi doresc numai har,
Sulamitho prinţesă de farmec,
Şi o sfântă mireasă de jar.

Diaconu Liviu

STIU CE SIMȚI!

dedicație pentru **Norica**

Știu ce simți
și văd ale tale lacrimi.
Căci sunt cu tine-n
fiecare pas,
când ți-e greu
Eu îți ridic povara
și din brațul Meu
nicicând n-am să te las.
Am pus un înger
să stea lângă tine,
atunci când treci
prin valea de-ncercare.
Dar lacrimile ce le verși
le voi face în mărgăritare.
Puțin mai e
din noaptea-ntunecată.
Mai rabdă doar puțin
de dragul Meu.
Căci iată
o răsplată minunată.
Ți-am pregătit în cer
Cu Dumnezeu.

Ildiko Jakab
Săcele (Brașov)

EVANGHELIZAREA

Părinte Ceresc îți mulțumim
Că în cele trei comune
Mulți oameni s-au adunat
La Cuvântul predicat.

Din Geneza la Exod,
Levitic, Deuteronom,
Peste tot a fost un sol
La tronul Tău să aducă rod.

Cuvântul care a fost rostit
Să aducă rod însutit,
A fost cu mare zel
Și profetul Daniel.

Întreita solie îngerească,
Orice suflet să trezească,
În har să se îmbogățească
Pe Isus să Îl iubească.

Să ducem Solia
Ce-a făcut Mesia,
Cât a fost pe pământ
Prin al Lui Duh Sfânt.

Șuteu Magda – Sighișoara

INVIEREA LUI LAZĂR

De patru zile înmormântat
Uitase Lazăr de durere
În somn adânc şi îngheţat
Nu mai visa vreo înviere.

Doar glasul lui Isus dă viaţă
Căci Cheia pulberi El ţine
Din somnul cel adînc de gheaţă
Pe Lazăr l-a chemat la Sine.

Da, Domnul a înviat pe Lazăr
Căci piatra n-a clintit-o El...
Căci planul Său este ca-n viaţă
Şi noi să conlucrăm cu zel...

Negrea Ionică - Dâmboviţa

Talentul... Creatia ta

CLIPA CREȘTE ÎN CER

Fruntea mi-o cuprind în palme,
gândul doare când de tine-i plin
și clipa parcă crește în cer
netezind cărarea până la senin.

Pe o frunză îți trimit un cântec,
la geam să ți se legene o stea,
să-ți spună ce dor îmi e de tine,
cât de caldă ești în inima mea.

Mama mea, visez grădina ta cu crini,
văd un asfințit ce vrea să mi te ia,
ajută-mă să alung această teamă
și vino-ngrabă, șterge-mi lacrima!

Magdalena Dorina Suciu
„Copilărie – pâine dulce”

SPERANȚA VA ÎNVINGE VIAȚA

Cerul este atât de senin, afară este cald,
Pe azurul lui soarele ne zâmbește cu drag,
Razele lui ne încălzesc, ne luminează,
Căldura lui ne scoate afară din casă.

Cât de frumos este cerul când este senin,
Dar iată că pe el uneori nori negrii vin,
Cerul senin și soarele au să fie acoperiți
De norii întunecați care-i va acoperi grăbiți.

Deodată pe cer o mare furtună se pornește,
Cu vânt și ploaie, soarele nu mai zâmbește,
Cerul într-un ocean de foc s-a transformat,
Săbiile fulgerelor parcă între ele se bat.

Iată că și liniștea pleacă de la noi, dispare,
Artileria grea a tunetelor bubuie tare,
Nimeni nu mai este, totul în pustiu s-a transformat,
Cu toții la adăpost în grabă s-au băgat.

După un timp furtuna și ea tace, încetează,
Din nou cerul devin senin, se luminează,
Soarele din nou cu drag ne zâmbește,
Și cu razele lui calde iar ne încălzește.

Așa cum furtunile apar pe cerul senin,
Tot așa și supărările în viața omului vin,
Se întunecă sufletul și va plânge tare,
Din cauza necazurilor care îi vor apare.

Și totuși puterea, tăria, mai ales speranța,
Îl va ajuta pe om ca să învingă viața,
Iar sufletul precum cerul i se va lumina,
Și zmbetul, bucuria pe fața lui vor apărea.

Popescu Nicoleta – Bughea de Jos (Argeș)

DE-AR VENI O LEGE NOUĂ

De-ar veni o lege nouă
Să se-mpartă lumea-n două,
În săraci și în bogați,
Ne-am îngrămădi cu toți,
Săturați de astă viață,
Să prindem un loc în față,
De a săracilor parte,
Până nu se-ocupă toate.

Ordin de sus să apară,
Cel sărac să nu mai moară,
Cel sărac și-ar vinde toate,
Numai să scape de moarte,
Ar munci pe brânci și coate
Și-ar mânca numai salate.

Pe bogat când moartea-l cată,
Zi și noapte se tot vaită,
Cel sărac de-abia apucă
Să vină moartea să-l ducă.

Viața omului se gată,
Sărăcia niciodată,
Cel bogat mâncă pân' crapă,
Dar de moarte tot nu scapă.

Cătălin Cioba
„La gorunul cu suspine”

„UN MULȚUMESC”

Primele slove rostite,
Îngânguritu-mi cristalin de copil.
Mamă, tată, abecedarul primelor
Zâmbete și bucurii

A primilor pași deschiși spre viață,
Mă întorc spre voi cu drag
Binecuvântându-vă numele.
Icoană blândă a tuturor durerilor,

Sărut mâna, mamă, tată
Iertați-mă dacă n-am știut -
A spune uneori un „Mulțumesc!”
Vă voi vărsa acum o lacrimă; în gând.

Că m-ați rupt din trupul vostru,
Mi-ați fost apoi călăuze credincioase
Pe drumurile încâlcite ale vieții.
Sărut mâna, mâini bătrâne.

Primiți de vreți iertarea mea
Și a copiilor ce vin după mine
Mulțumesc vouă pentru lucrul bun
Ce sunt eu.

Anișoara Lipovanu
„Jurnal sentimental”

ȚIE MAMĂ!

Când noaptea e regina orașelor ce dorm,
Eu stau de veghe mamă, cu tine să adorm.
Când pleoapele obosite și-o doresc,
Pe Calea Lactee eu somnul mi-l gonesc

E beznă, e-ntuneric, este același suflet,
Focurile aprinse dau aripilor umblet,
Pe necunoscute drumuri de trei zile sunt,
Iar nopțile sunt două, de când eu te ascult...

Te văd pierdută mamă în vijelia vieții
Și-aș vrea ca să te mângâi, ca-n anii tinereții...
Norocul nu-i cu tine, eu lacrimi nu mai am.
Deșertăciunea lumii prin tine n-o vedeam.

Cidem Narcis Brâslașu
„Din suflet pentru suflete”

Talentul... Creatia ta

Îngrijire bătrâni

Cuplu tânăr (30 ani) fără copii, căutăm bătrâni singuri fără obligații, din București, pentru îngrijire, ajutor în casă și financiar contra rămânerii în spațiu (uzufruct viager - uzufructuarul nu poate fi evacuat din imobil).

Specificăm faptul ca suntem persoane cu un handicap fizic ușor (nu avem nevoie de nici un ajutor extern) oferim seriozitate maximă și dorim același lucru.

Prin acest lucru ne putem ajuta reciproc: dumneavoastră o bătrânețe liniștită și noi o locuință.

Dacă doriți mai multe informații despre noi vă rugăm să ne contactați.

Persoane de contact: ***Gina și Florin 0757-191195 / 0754-795115 / 0767-252200.***

Vă mulțumim!

Oneală Petrică

Vând Opel Astra-F-CC, motor 1,6 / 1995, RO-Giurgiu (jud. Giurgiu), Comuna Joiţa (la 12 km. de Bucureşti), înmatriculată în România în data de 14.05.2009, RAR efectuat, inspecţia tehnică până pe 31.05.2013, 150.000 km, 101 CP (74 kw), 1598 cm³, benzina, Euro 3, cutie automată - adaptare omologată pentru persoane cu dizabilităţi (handicap) dar poate fi condusă şi de persoane fără probleme / adică pedalele nu sunt anulate, albastru - metalizat, ABS, geamuri electrice, închidere centralizată, airbag, radio / CD, servo direcţie, proiectoare ceaţă, schimb ulei motor efectuat de curând, baterie nouă, vopsea originală, interior plăcut şi stare impecabilă, primul proprietar, 1.950 Euro (uşor negociabil). Date de contact: Telefon ***0769-373212*** *sau* ***0745-384639.***

Popa Valerica

Caut o prietenă din copilărie, pe nume Stratulat Daniela – numele de fată, acum Tălmaciu Daniela – după soț. Are cam la 42 de ani. Rog pe oricine poate să mă ajute să reiau legătura cu ea să mă sune la ***0786-663656***

Petrache Ion & Mihaela

Suntem familia Petrache Ion și Mihaela, persoane cu dezabilități. Căutăm o persoană, fie bărbat fie femeie, penru a ne ajuta la nevoile noastre zilnice. Să fie o persoană care nu are casă și nu are obligații familiare. Oferim cameră de locuit cu toate condițiile și ceva bani de cheltuială după învoială. Informații la numărul de telefon ***0235-484788*** *sau pe messenger și mail* ***costicamaria51@yahoo.es***

Suntem în zona Vasluiului: Duda Epureni

Ana Maria Damoc

NOI DĂM ARIPI ÎNGERILOR... blogul clubului Serafim vă publică povesta.

Club Serafim a fost creat pentru a susține persoanele cu handicap, în special din mediul rural. Ați trăit povești de viață uimitoare? Ați trecut prin situații limită? Atunci înseamnă că sunteți UN ÎNVINGĂTOR. Avem nevoie să istorisim și altora pe blogul de pe net al clubului ce a creat o pagina specială pentru tine. Dă add idului de messenger ***clubulserafim@yahoo.com*** *și vei găsi pe cineva cu care poți vorbi. SCRIE-NE PE MAILL ȘI-ȚI VOM PUBLICA POVESTEA! Mulțumim*

Constantin Biholar

Ce poți face împotriva furiilor naturii? Nimic, astepți cu sau fără răbdare să treacă și apoi încerci să vezi ce a rămas în urmă ca să o poți lua de la capăt...

Acelaș lucru se întâmplă și atunci când lovește criza; pur și simplu nu ai ce să faci, oamenii sunt concediați, salariile scad, oamenii trăiesc așa cum pot și se uită de mai multe ori în vitrină sau pe rafturile magazinelor înainte de a cumpăra ceva... Criza lovește fără să se uite și nu-i pasă dacă ești director sau șomer, dacă ești sănătos sau bolnav, dacă ești singur sau dacă ai familie, așa că m-a lovit și pe mine ca pe mulți alții astfel că trebuie să iau hotărâri care mă cam dor, dar asta e, nu mai am de ales... Dupa ce m-am chinuit aproape un an de zile ca să-mi cumpăr o mașină special adaptată pentru mine cu ajutorul căreia să mă pot deplasa, iată că nu a trecut foarte mult timp să mă bucur de ea și trebuie să o vând ca să pot acoperi celelalte cheltuieli care s-au ivit, astfel că:

Vând mașină adaptată cu rampă pentru persoanele cu handicap locomotor care nu pot conduce, marca Chrysler Voyager, capacitate cilindrică 2500 cc, data fabricației 1993 SUA, prima înmatriculare 1995 Germania, benzină, 4 locuri pe scaune + loc pentru căruț, 4 uși, înmatriculată în ROMANIA, 150.000 km parcurși, preț 3.000 Euro (puțin negociabil; dau căruț electric drept bonus) ***0740-398311*** *sau* ***0761-624948***

Alexandru

Doresc să ajut pe oameni să cunoască Biblia, pentru o viaţă mai bună şi pentru viaţa veşnică. Cei interesaţi mă pot suna la ***0720-154534*** *şi* ***0760-039547***

Pintilie Neculai

Mă numesc Pintilie Neculai, sunt persoană cu handicap gr. 1 și singurul meu mijloc de locomoție este un ATV. Din nefericire acesta mi s-a defectat și nu am posibilitatea de a-l repara. Costurile se ridică la 400 RON. Doresc ca prin intermediul revistei să apelez la oricine dorește să mă ajute pentru a-l putea repara, pentru a mă putea deplasa din nou. ***RO36CECEC001946301897611 CECBANK.*** *Tel.* ***0767-360417.***

Vă mulțumesc!

Anonim

Caut un căruț automat, dacă îmi poate dona careva să mă caute la nr acesta de tel. ***0786-833018***

Mitică

Oameni buni, vă rog din suflet cine are și vrea să îmi doneze o bicicletă pentru gimnastică. Vă puteți adresa la nr. meu tel. ***0758-432192***

Florea Floarea – Brebina (Teleorman)

Mă numesc Florea Floarea și am doi băieți cu dizabilități: Florea Ion (38 de ani, de 21 de ani piciorul stâng amputat de sub genunchi) și Florea Florian (37 de ani și de 2 ani stau numai în pat). Amândoi au nevoie urgentă de proteză: cel mare proteză modulară, gambă stângă, cel mic proteză implant de femur (în locul osului). Singurele venituri sunt indemnizațiile de gr. 2, așa că nu ne putem permite achiziționarea acestor proteze.

Apelez la oamenii cu inimă mare să mă ajute cu orice sumă. Pentru detalii pot fi contactată la ***Florea Floarea loc. Brebina, jud. Teleorman, tel. 0752-992124***

Calde mulțumiri și multă sănătate tuturor celor care mă pot ajuta.

Nota redacţiei: Responsabilitatea corectitudinii informaţiilor din anunţuri, aparţine în totalitate autorilor!

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Încă de la apariția primelor numere ale revistei, cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie am consemnat mereu cererile de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm Atotputernicului Dumnezeu pentru mătuşa Ileana Vlașin, ca să-i dea Dumnezeu putere să facă faţă cu succes evenimentelor foarte critice cu care se confruntă în viaţă, să-i facă din nou parte de bucuria de a trăi, şi să-i ajute să găsească un refugiu sigur din calea violenţei domestice deosebit de grave, şi a altor probleme grave pe care le încearcă!

Pop Mihai – Breb (Maramureş)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Slavă Domnului! S-au închis, dar rog să fiu susţinut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru întâlnirile din Bucureşti, Ploiești și Constanța, să găsim sponsori pentru ele, pentru activităţile ce se vor desfăşura, pentru ca să ni se umple inimile de împlinire, bucurie, satisfacţie...

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

<u>După cum bine vedeţi la finalul revistei, sponsorii se retrag unul după altul.</u> ***<u>Să nu mai apară revista!!!</u>*** *<u>Eu nu ştiu, ci numai Domnul ştie.</u>*

<u>Ceea ce ştiu este că trebuie să continuăm să prezentăm dorinţa noastră la tronul Lui de milă şi de har, iar El să hotărască. (Rom. 8: 28)</u>

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

(Oare din 3.000 de primitori ai revistei, doar... atât de puțini conștientizăm importanţa şi necesitatea rugăciunii? Doar... atât de puțini înţelegem și credem că atunci când mai mulţi se roagă, Dumnezeu lucrează? (Mat. 18:19)

...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::...

<u>Asociația și Biserica "Ridică-te și umblă"</u>

Asociația si Biserica "Ridică-te și Umblă" București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna iulie, un sincer și călduros ***„La mulţi ani!"****, împlinirea tuturor dorintelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat:* ***Dumitru Dragoș Iulian, Bigan Ștefania, Cerchez Olga, Popa Maria, Nistor Magda Maria, Ghidănac Marian, Mihai Cosntantin, Tudor Petre, Pânzaru Eugen***

<u>Dobra Doina – Ciolănești (Teleorman)</u>

Pentru prietena mea Any Bologa din Greci, Mehedinți, un călduros ***„La mulţi ani!"*** *pe 5 iulie, iar pe 7 iulie finuței mele Denisa Ștefania, care împlinește 2 anișori, un sincer și călduros* ***„La mulţi ani!"*** *și mamae, naşa și naşica te iubim mult*

<u>Bologa Anișoara – Greci (Mehedinți)</u>

Pentru ***Gheordănescu Maria*** *(2 iulie),* ***Tanța Constantin*** *(4 iulie),* ***Cornelia Șelaru*** *(4 iulie),* ***Maria Amariei*** *(19 iulie) și* ***Mihai Hodoroabă*** *(26 iulie). Multă sănătate, putere, fericire și un sincer și călduros* ***„La mulţi ani!"***

Vali fencea
Ciutelec (Bihor)

Venim pe această lume cu un scop anume, cu un destin hărăzit de Cel de Sus.

La început părinţii şi cei din jurul nostru se bucură de apariţia noastră ca de un boboc de floare, ca de o rază de soare. Suntem parcă doar mici creaturi. La fiecare scâncet, plânset, cineva îşi face griji pentru noi. La fiecare zâmbet, la fiecare dare din mâini şi picioare, la fiecare gângăvit, cuvânt, la primul târâş şi pas, părinţii şi atâţia semeni din jur sunt încercaţi de sentimente de bucurie. Paşii mărunţi, primele cuvinte, se transformă într-un parcurs al drumului vieţii, într-un limbaj prin intermediul căruia comunicăm cu cei ca noi.

Parcurgem etapele vieţii devenind preşcolari, şcolari, studenţi, copii, adolescenţi, tineri, oameni maturi. După puterile noastre, după vrerea noastră şi a bunului Dumnezeu, strângem roade: rezultatele muncii în grădiniţă, şcoală, facultate şi locul de muncă, aducând bucurii, mulţumiri celor ce ne-au fost alături, ne-au îndrumat, ne-au călăuzit paşii.

Nu ne naştem toţi în aceiași zi, sub aceiași stea norocoasă, sau pur şi simplu Dumnezeu are planuri mai măreţe cu noi şi ne supune la încercări, ţintuindu-ne într-un scaun cu rotile, afectându-ne la mâini, la picioare, la cap sau alte părţi ale corpului. Crucea celor ca noi e mai grea dar nu mai grea decât putem duce. Suntem aleşi ai lui Dumnezeu şi El nu ne va părăsi niciodată.

Aşa cum suntem, familia noastră se bucură pentru existenţa noastră şi pentru ceea ce reuşim noi să facem. Să nu abandonâm lupta, să merge cu stoicism pe drumul vieţii până la capăt.

Drumul vieţii e ca o călătorie cu trenul. Pornim din gară în momentul naşterii şi poposim în gara finală o dată cu încheierea vieţii pe pământ. Această călătorie e interesantă, cunoaştem locuri, care ne încântă sufletul şi privirea, oameni ce înseamnă ceva pentru noi, îi îndrăgim, ne ajută, ne ataşăm. Suntem totuşi la răscruce de drumuri, precum ne întâlnim aşa ne şi despărţim. Aceste despărţiri lasă durere imensă. Marea majoritate a despărţirilor m-a marcat. Devenind oameni maturi cunoaştem sentimente contradictorii, durere, suferinţă, bucurie, tristete, agonie, extaz, ură dar şi iubire şi dragoste. Atunci când suntem învinşi, sau doar aceasta e impresia noastră, am vrea să se sfârşească călătoria vieţii noastre pe pământ. Am dorit adeseori şi eu acest lucru.

În acest moment am o revelaţie. Aş da această călătorie cu obstacole pe una veşnică, lină, în paradis, unde toţi vom fi egali, frumoşi şi fericiţi, cu chipuri perfecte. Acolo îi vom putea întâlni şi pe acei care i-am pierdut dintr-un motiv sau altul, fictiv sau real. Dumnezeu să ne întărească şi ajute să începem o altă călătorie când El va hotărî.

Spuneam că suntem diferiţi, încărcaţi de sentimente diferite. Cârtim când ne e prea cald, când e prea frig, când plouă sau nu, când ninge sau nu, dar uităm că totul e lăsat de la Dumnezeu şi prin nemulţumirea noastră Îl întristăm pe El.

EL E TATĂL CREAŢIUNII. ÎN EL SĂ NE PUNEM NĂDEJDEA ŞI SPERANŢA DE MAI BINE.

Amin! Sunt întru-totul de acord cu cele ce ai scris, exceptând expresia din prima frază „un destin hărăzit de Cel de Sus”. Nicăieri în Cuvântul Său nu găsim ideia că El ne-a destinat o anume viață, ci dimpotrivă, se subliniază de foarte multe ori că El ne-a creat cu libertatea de a alege. Dar probabil te-ai referit la ceva iar eu am înțeles altceva.

Cât despre călătoria în veșnicie... și eu aș vrea. Vestea bună este că toți putem să ne bucurăm de o asemenea călătorie, deoarece „biletele” ne-au fost plătite cu Însuși sângele Domnului Isus. De noi depinde, de alegerile noastre.

Simona Mihăescu
Târgoviște

“Voi preface toți muntii Mei în drumuri” (Isaia 49.11)

Dumnezeu va face ca obstacolele noastre să servească scopurilor Lui. Toți avem munți în viețile noastre și de multe ori aceștia sunt oameni sau lucruri care amenință să blocheze progresul vieții noastre spirituale. Obstacolele pot fi neadevăruri spuse despre noi, o ocupație dificilă, un țepus în carne sau crucea noastră zilnică. Și deseori ne rugăm pentru îndepărtarea lor, căci tindem să gândim că numai dacă acestea ar fi îndepărtate, am trăi o viață mai curată și sfântă. Acestea sunt tocmai condițiile necesare succesului și au fost puse în viețile noastre ca mijloc de producere a darurilor și a calităților pentru care ne-am rugat. Ani de zile ne rugăm pentru răbdare, și când ceva începe să ne încerce peste puterile noastre, fugim de lucrul acela. Încercăm să-l evitam, îl vedem ca pe un obstacol de netrecut. Singura cale de a ajunge la răbdare este tocmai prin îndurarea acestor încercări.

Foarte bine spus! Bine ar fi să înțelegem bine că toate sunt îngăduite de bunul Dumnezeu și sunt pentru fomarea unui caracter în vederea veșniciei.

Trif Corina
Mangalia

Nu e tocmai simplu să găsești un prieten în adevăratul sens al cuvântului. Un astfel de prieten se interesează de tine, ai încredere în el, deoarece și-a dovedit loialitatea. Bucuriile tale devin mai mari când i le împărtășești. Compasiunea cu care te ascultă, ușurează povara suferințelor tale. El te înțelege chiar și atunci când s-ar părea că nimeni nu te înțelege.

În mod asemănător, când te apropii de Dumnezeu, ajungi să ai un Prieten apropiat, care te apreciază cu adevărat, pe care-L interesează foarte mult persoana ta, ai încredere deplină în El, știind că este loial și te înțelege ca nimeni altcineva.

Frumoasă comparația! Într-adevăr, El este cel mai bun prieten pe care Îl putem avea.

(Mă întristează faptul că o asemenea rubrică deosebită tinde iarăşi să dispară din cauza neimplicării voastre, a celor ce citiţi această revistă. Mirarea mea rămâne: oare din 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câţiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranţă, optimism… Eu continui să cred că da. Aştept!)

Noua lege a asistenței sociale (6)

Asistența socială a copilului și a familiei

Av. DANA BORDEIANU

În articolul de faţă ne concentrăm atenţia asupra copilului şi familiei acestuia, conform prevederilor articolelor 65 – 78 din Legea asistenţei sociale.

Primul articol amintit, art.65, parafrazează dreptul constituţional al copilului la protecţie şi asistenţă, stabilind că obligaţia creşterii şi dezvoltării copilului este responsabilitatea părinţilor. Părinţii au în egală măsură, atât drepturi cât şi obligaţii, aceştia trebuind să nu piardă sau să neglijeze creşterea, educarea şi întreţinerea copilului. Evident că, în situaţii speciale, atunci când se impune, părinţii pot fi ajutaţi de instituţii specializate în vederea îngrijirii, creşterii şi educării copilului. Spre exemplu, o mamă izgonită cu copiii săi va putea fi preluată de un *Centru special de protecţie*, iar copii vor beneficia de şcolarizare şi întreţinere. Desigur, acestea sunt soluţii temporare, scopul legiuitorului fiind susţinerea, consilierea persoanelor în nevoie şi abia în ultimă instanţă intervenţia efectivă.

În vederea asigurării unui echilibru între măsurile intervenţionale (adică atunci când intervine statul efectiv în susţinerea familiei) şi lupta familiei pentru supravieţuire, legiuitorul stabileşte în art. 66, alineatul 2: „Copilul are dreptul să fie crescut alături de părinţii săi în condiţii care să-i permită dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială.”

Oricum, principiul interesului superior al copilului va prevala în toate demersurile care privesc copiii.

Am constat cu bucurie că legiuitorul a cuprins în Lege şi situaţia copiilor-cerşetori: „*În situaţia în care părintele se foloseşte de copil pentru a apela la mila publicului, cerând ajutor financiar sau material, copilul va fi preluat de lângă părintele respectiv*.”

De asemenea, acelaşi tratament îl va avea părintele şi în cazul violenţei – şi nu de puţine ori au fost mediatizate cazuri în care părinţii îşi băteau copiii atât de crunt încât micuţii ajungeau la spital sau mai rău… Astfel, conform articolului 66 alineatul 6 u.p.: „*În situaţia în care copilul a fost victima abuzului, neglijării, exploatării sau traficului exercitat de către părinte, serviciul public de asistenţă socială, în momentul constatării faptei, face demersurile necesare instituirii măsurilor de protecţie speciale prevăzute de lege*”

Este important de ştiut şi faptul că beneficiile de asistenţă socială în bani destinate copilului şi familiei pot fi acordate sub formă de alocaţii, indemnizaţii, stimulente financiare – adică alocaţii de stat pentru copii sau alocaţia de plasament - facilităţi fiscale şi alte ajutoare.

COPILUL CU DIZABILITĂŢI

Copilul cu dizabilităţi, conform Legii asistenţei sociale, are dreptul la măsuri de suport şi de îngrijire, adaptate nevoilor sale. Acesta beneficiază împreună cu familia sa de ajutor în vederea educaţiei, formării profesionale, asistenţei medicale, recuperării, pregătire în vederea ocupării unui loc de muncă, la activităţi recreative, precum şi la orice alte activităţi apte să le permită deplina integrare socială şi dezvoltare personală.

Copilul cu dizabilităţi are dreptul la servicii de îngrijire personală, stabilite în baza evaluării socio-psiho-medicale şi a nevoilor individuale de ajutor pentru realizarea activităţilor Uzuale ale vieţii zilnice.

Foarte important, dragi cititori, este şi faptul că legiuitorul a avut în vedere şi copilul cu dizabilităţi dar fără părinţi şi care este în plasament, dacă la împlinirea vârstei de 18 ani nu urmează o formă de învăţământ ori pregătire profesională, poate rămâne în grija acestora pe o perioadă de încă 3 ani. Evident că această măsură se aplică la solicitarea tânărului cu handicap şi cu acordul persoanei / familiei în plasamentul căreia se află.

VIOLENŢA ÎN FAMILIE

Redau mai jos conţinutul articolelor 77 şi 78, deoarece prezintă o importanţă deosebită reţinerea informaţiilor oferite de acestea:

Art. 77.

(1)Serviciile sociale destinate prevenirii şi combaterii violenței în familie pot fi organizate în centre de zi şi rezidenţiale, cu sau fără personalitate juridică, de interes local ori județean

(2)Principalele categorii de servicii sociale organizate în centre rezidenţiale cu găzduire pe perioadă determinată sunt:

a) centre de primire în regim de urgență a victimelor violenței în familie;
b) centre de recuperare pentru victimele violenței în familie;
c) locuinţe protejate

(3)Principalele categorii de servicii sociale organizate în centre de zi sunt:

a) centre de consiliere pentru prevenirea și combaterea violenței în familie;
b) centre pentru servicii de informare şi sensibilizare a populaţiei.

Art. 78. - Serviciile sociale destinate agresorilor sunt organizate în centre de zi care au drept obiectiv reabilitarea şi reinserţia socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educaţie, consiliere şi mediere familială.

În concluzie, pentru că violenţa în familie reprezintă o realitate pe care trebuie s-o acceptăm, în vederea tratării acesteia legiuitorul a avut în vedere atât măsuri de protecţie pentru victimă cât şi măsuri de îndreptare a agresorului şi reintegrarea acestuia în societate.

Mâna destinului

-ultima parte-

de Robert Kiener

După o lungă separare, Somaly și Pierre au divorțat în 2007. În prezent Somaly dirijează singură AFESIP, lucrând fără odihnă să smulgă cât mai multe fete cambodgiene din ghearele prostituției.

Într-un cartier din Phnom Penh, Somaly ocolește o grămadă de gunoi, nu departe de „Casa Albă", casa de toleranță foarte cunoscută în oraș. Copiii, în general goi și fără încălțăminte, se jucau printre gunoaiele împrăștiate. Femei și fete au recunoscut-o pe Somaly și s-au grăbit să-i iasă în întâmpinare surâzând.

„Sora noastră, spuse una dintre ele, luând-o de mână,

- Cum vă mai merge aici?" le întrebă Somaly.

Vreo treizeci prostituate de toate vârstele au venit să stea de vorbă cu ea. O fată slabă, într-un tricou, i-a mărturisit că o obligă să se culce cu douăzeci de bărbați în fiecare noapte. O femeie s-a apropiat pentru a-i povesti printre lacrimi, că fiica sa, de șaisprezece ani, a dispărut de câteva zile. „Te rog ajută-mă!" murmură ea.

În timp ce Somaly o liniștea promițându-i că va interveni la Poliție, gărzile sale de corp, vegheau puțin mai departe de acolo, deoarece viața lui Somaly este tot timpul amenințată. În 2005, în timpul când a ajutat mai mult de două sute de fete să evadeze, bandiți din Phnom Penh, înarmați cu pușți de asalt AK-47, au pătruns în refugiu. Au brutalizat membrii personalului și și-au recuperat fetele. Proxeneții i-au pus chiar și pistolul la tâmplă. De atunci ea nu se mai deplasează fără escortă.

Pericolul planează de asemenea și asupra familiei sale. În 2006, fiica sa a fost răpită de traficanții de oameni. Grație contactelor pe care Somaly le are la poliție, fata a fost găsită sănătoasă câteva zile mai târziu. Pentru a-și proteja copii, Somaly i-a trimis să-și facă studiile în Franța. Când este întrebată dacă se teme pentru propria viață, ea răspunde:

„Cum ar putea să mă omoare, dacă eu sunt deja moartă? Ei m-au ucis cu mult timp în urmă."

Scăpați-le de cel rău

Forța pe care o are Somaly, ne lasă să credem că nu a rămas cu nici o sechelă din copilărie, dar în realitate, cicatricele sunt profunde. Ea ne povestește despre coșmarurile care o mai asaltează și ni se confesează că nu doarme mai mult de trei patru ore continuu: „Nu mă pot opri să mă gândesc la acești copii. Sunt fiicele mele, victime ca și mine."

Somaly Mam

Somaly nu a reușit încă să depășească teama și dezgustul pe care ea l-a resimțit, reintrând într-o casă de toleranță. „Mirosurile erau pline de amintiri pe care doream să le alung." Și ea evită încă să se apropie de clădirea din Phnom Penh unde a fost captivă.

Trecând prin fața unei case de toleranță de o tristă celebritate, astăzi închisă, urmare a presiunilor făcute de organismul său către autorități, Somaly își amintește deseori de Malis, un copil salvat de curând.

„Ea nu avea decât unsprezece ani, când mătușa sa a vândut-o la un străin pentru 1.000$", povestește ea. Micuța a rămas închisă cu acest bărbat timp de o săptămână, înainte de a putea scăpa. „El credea că culcându-se cu o virgină, își va recăpăta toată vigoarea. O credință foarte răspândită." Cel mai teribil este faptul că aceste fetițe sunt trimise să fie operate (cusute – o operație cunoscută sub numele de hymenoplastie), înainte de a le vinde din nou ca virgine.

Normana avea 13 ani când a fost răpită, vândută, abuzată, recusută și apoi revândută. Ea a rămas însărcinată de două ori și a fost forțată să avorteze în condiții mizerabile, înainte ca o femeie să o cumpere ca sclavă. Furioasă că Normana a rugat-o să o lase puțin să se odihnească, stăpâna i-a scos ochiul drept cu o bucată de metal ascuțită.

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

Normana – O fată care a început să trăiască o nouă viață

Somaly Mam știe că lupta sa este fără sfârșit. Traficanții continuă să străbată satele, înșelând fetele naive să-i însoțească, promițându-le un servici bine plătit. Aceasta este și povestea lui Sambo. Având optsprezece ani, i-au propus un post de ospătăriță într-un restaurant din Phnom Penh, pentru a plăti datoriile familiei sale. Dar în realitate ea a fost vândută pentru 500$ la un client chinez care dorea o virgină. Ea a petrecut doi ani închisă într-o casă de toleranță.

„M-au bătut cu fire electrice, explică ea cu o voce timidă. Nici un mijloc nu am găsit să fug. Dacă m-aș fi întors în satul meu natal nu aș fi avut decât mustrări că m-am prostituat. Eram singură pe lume." Astăzi ea lucrează pentru AFESIP pe un post de consilieră.

„Noi salvăm multe fete, dar câte mai sunt încă prizoniere?" regretă Somaly.

Când o prostituată este primită în unul din cele trei refugii ale asociației, ea beneficiază de o urmărire medicală și merge la școală pentru a învăța o meserie, să devină coafeză sau croitoreasă. AFESIP o ajută apoi să se întegreze în societate, găsindu-i un servici, s-au oferindu-i un ajutor financiar pentru a deschide propria sa afacere. În jur de 80% din fete nu se mai întorc niciodată să se prostitueze.

Somaly Mam a schimbat viața a mii de tineri cambodgieni. Malis, micuța care a fost salvată cu trei ani înainte, locuiește astăzi în refugiul din Kampong Cham, în nordul Phnom Penh. Visul acestei adolescente este: „Să devin jurnalistă, pentru a se ști ce au pățit unele fete ca mine."

Somaly surâde.

„Nu vreau să salvez lumea, spune ea. Eu vreau numai să schimb destinul unei fete. Apoi a alteia. Și a alteia apoi."

A trecut puțin timp de când ea a fost invitată într-un sat, unde una din protejatele ei a deschis un atelier de croitorie și unde ea se va și mărita.

„Este de necrezut, spuse Somaly. Este foarte rar când o veche prostituată se întoarce la ea acasă și este acceptată."

De mai multe ori pe săptămână, Somaly se întoarce la Kampong Cham.

Încă de la sosirea sa, refugiul se umple de strigătele de bucurie ale fetelor:

„Mama este aici!"

Somaly discută și se joacă cu ele. Apoi râd împreună. „Sunt foarte fericită să le văd trăind din nou ca și copii! Exclamă ea. Vreau ca ele să cunoască copilăria de care eu am fost furată."

Somaly Mam la AFESIP în provincia Kompong Cham, dedicată tinerilor

Toate fetele merg la o școală vecină și învață la centrul englez, croitoria și alte meserii.

Mai se întâmplă ca un copil să fie foarte traumatizat la sosirea sa în Kampong Cham pentru a fi sociabil (să vorbească) cu ceilalți. Dar Somaly știe că nu cuvintele sunt totdeauna necesare. Un simplu zâmbet, un sărut sunt suficiente.

„Câteodată nu spunem adevărul vorbind. Dar inima nu minte niciodată."

O fetiță se avântă în brațele lui Somaly. Este Sreytouch, copilul maltratat pe care l-a găsit la spital. Astăzi în vârstă de șapte ani, ea este sănătoasă și plină de viață. Somaly o sărută și apoi ea îi șoptește la ureche: „Te iubesc, Sreytouch."

-sfârşit-

Sursa: Selection.ca, ianuarie 2011

Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

Cu tot respectul ţin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariţiei revistei. Sfatul meu este să scrieţi din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spaţiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

Vă rog mult, pe toţi cei care scrieţi, puneţi-vă numele complet şi adresa la expeditor!

Mulţumesc mult pentru înţelegere!

Nica Gina – Livezi

Nu pot decât să vă mulțumesc pentru pachețelul trimis: crema trimisă îmi va fi de ajutor în vindecarea escarelor (eu continui să Îl rog pe bunul Dumnezeu să mă ocrotească mereu în toate, însă așa cum știe El și nu cum vreau eu!).

Mulțumesc și pentru frumoasele rânduri de apreciere scrise la adresa revistei și a acelor gânduri și rânduri care v-au impresionat. El să ne ajute să ne întâlnim cu toții în Împărăția Sa! (De fapt, noi să „ne ajutăm" dorindu-L pe El și Împărăția Sa, deoarece, în ceea ce Îl privește, El a făcut și face totul pentru mântuirea noastră. Acum, de noi depinde, de fiecare în parte!)

Popescu Nicoleta – Bughea de Jos (Argeș)

Bunul Dumnezeu te-a înzestrat cu o capacitate extraordinară și pe care L-ai lăsat să o dezvolte, și anume capacitatea de a te bucura de lucrurile mici, „banale", care te înconjoară: grădina, răsadurile, legumele, aerul curat, munca în grădină, etc. Și sunt de acord cu tine: „*Dacă credem cu adevărat în Dumnezeu nu ne vom pierde niciodată speranța, iar Dumnezeu ne va ajuta să luptăm până vom învinge.*"

Șuteu Magda – Sighișoara

Cu deosebită bucurie am primit scrisorile d-voastră: de la stațiune și cele în care scriați despre Cidem și Cristina. Vă rog să-mi retrimeți poezia „Suflet trist", despre care îmi spuneți că ați trimis-o dar n-am publicat-o. Posibil ca și eu sau mama să trecem, din greșeală, la „citite" vreuna din scrisori, și să o fi citit dar să nu fi trecut nimic în revistă. Iar dacă a trecut luna...

Vă mulțumesc că mi-ați trimis numărul de telefon. Dacă nu mă sunați d-voastră atunci când veți primi revista și veți citi aceste rânduri, voi încerca să vă sun eu.

Doresc să corespondeze:

George

George, 56 ani, loc. Plopeni (Prahova), handicap uşor, doresc să cunosc o doamnă validă, de vârstă apropiată pentru prietenie / căsătorie, cu rugămintea de a se muta la mine. Prefer să aibă credința ortodoxă. Rog seriozitate. ***0244-220285; 0724-875862.***

Florin – Bacău

Sunt Florin, am 32 de ani, sunt șaten, 1,75 m, 62 kg, sunt frumos și elegant. Caut o fată cam tot de anii mei. Problema mea de sănătate: mă descurc mai greu cu comunicarea, am gr. II, dar un pic ajutat mă descurc binișor. Doresc o relație serioasă. Tel. ***0234-223042*** *sau* ***0749-168323****.*

Nicu Labeș

Văduv, 54ani, din jud. Buzău, cu o mică problemă la un picior, doresc cunoștință cu o doamnă de vârstă apropiată, care să accepte să locuiască la mine, la țară. Menționez că nu am copii și nici alte obligații. Pot fi sunat la ***0765-670902***

Minea Gheorghe – Cândești (Buzău)

Sunt creștin adventist am 44 de ani, 1,80 m, 72 kg., handicap ușor (gr. II), am o fetiță și doresc să îmi găsesc jumătatea pentru căsătorie, o soră de credință, cu suflet bun, care să mă iubească pe mine și pe Dumnezeu. Poate avea un mic handicap (tot gr. II), poate să aibă și un copil și vârsta între 35-40 ani. Doresc să pot locui la ea. Rog seriozitate! ***0758-331514*** *și* ***0785-560423****.*

Marinela

Doamnă, 43 ani, cu un copil de 12 ani, Alba Iulia, pensionată pe caz de boală, doresc cunoștință cu un domn, vârsta maxim 55 ani, înalt, credinios, pentru o elație serioasă. ***0762-891891*** *sau* ***0756-723359***

Marius

Bună, mă numesc Marius, am 32 de ani, sufăr de un handicap fizic. Aș vrea să cunosc o fată tot cu handicap să ne acceptăm reciproc! Mă puteți găsi pe mes: ***coroby_marius*** *sau la tel.* ***0727-338062*** *și* ***0760-347592***

Alexandru

Creştin adventist, 41 ani, 1,80 m înălţime, 70 kg. Doresc să cunosc o fată creștină, cu sau fără handicap, pentru prietenie - căsătorie. Tel. ***0760-039547***

Paul

Paul, 44ani, 180 / 80, fără obligaţii, situaţie bună, doresc cunoştinţă cu fată de vârstă apropiată ce doreşte să mă urmeze prin căsătorie, venind la mine la casă, zonă urbană, pentru a ne petrece tot restul vieţii împreună, într-o relaţie bazată pe sinceritate, credincioşie, seriozitate şi iubire. Dacă ai frică de Dumnezeu şi îţi place să ne susţinem prin credinţă, sună-mă şi nu vei regreta dacă vom fi în doi:

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

0766-819991 *și* ***0747-799153.***

Titel

Bună. Numele meu e Titel, am 31 de ani, sunt bolnav de diabet caut să îmi fac o relație serioasă de lungă durată bazată pe dragoste, încredere, respect și comunicare, cu o fată tot cu handicap. Eu locuiesc singur în Tecuci. Pentru contact vă las nr. meu ***0760-150988*** *sau un id* ***tytel_29****. Rog seriozitate.*

Petre

Mă numesc Petre, am 35 ani, am handicap grad 2, dar merg problemele mele mă împiedică să depun efort. Ca religie sunt ortodox, dar nu are importanță, caut o tânără cu handicap gradul 2 pentru căsătorie. Să fie înțelegătoare și să dorească să mă cunoască cu adevărat, nu să mă judece după prejudecățile tipice românilor. Poate fi ca ani mai mică sau mai mare decât mine. Pot fi contactat la tel: ***0729-049662*** *sau mail* ***petrefratila@yahoo.ro*** *Prefer telefon.*

Gigel

Mă numesc Gigel, am 32 da ani, sunt gr. 1 și vreau să corespondez cu fete, indiferent da vârstă. Mă puteți contacta la nr. ***0725-379733.*** *Vă mulțumesc!*

Mitică

Mă numesc Mitică, am 48 ani, înălțimea 1.80, ten brunet, ochi căprui, diagnostic tetrapareză spastică, merg pe picioarele mele, gradul 2. Îmi doresc o persoană cu un handicap asemănător, pentru o relație de căsătorie, vârstra între 45-50 ani. Tel. ***0758-432192***

Notă: Rog în mod serios ca mai înainte de a lua legătura cu cei care și-au exprimat dorința de a coresponda, citiți cu atenție anunțul și sunați numai dacă intențiile voastre corespund conținutului anunțului.

...::: Anunţurile redacţiei :::... ...::: Anunţurile redacţiei :::... ...::: Anunţurile redacţiei :::...

INVITAŢIE – APEL

După cum ştiţi, revista o trimit deja de mulţi ani şi în format electronic, prin e-mail, mai exact zis: în format pdf. Primirea prin e-mail are mai multe avantaje (primirea mai devreme cu câteva zile, toată revista color, claritate a imaginilor, etc.) şi un dezavantaj (nu poate fi citită decât pe computer sau altceva asemănător). Părerea mea de rău constă în faptul că nu o primiţi mai mulţi dintre voi prin e-mail. Fac un apel la voi, cei ce aveţi computer, acces la internet, adresă de e-mail, trimiteţi-mi pe adresa mea de e-mail (aurelsda@yahoo.com) un scurt mesaj cu numele, adresa poştală şi adresa de e-mail, astfel încât să o puteţi primi şi pe e-mail, în format electronic, digital.

Subliniez: toţi cei care îmi veţi da adresa de e-mail veţi primi revista şi în format tipărit şi în format electronic! Momentan 70 de persoane cu dizabiltăţi o primesc în felul acesta. (O primesc în ambele formate, deoarece, în general, o dau şi altora s-o citească)

Însă dacă printre voi, cei care aveţi acces la internet, sunteţi şi persoane care o citiţi numai voi şi nu aveţi nevoie de ea şi în format tipărit, încercaţi să o primiţi numai în format electronic. Poate vi se pare o măsură măruntă, însă la fiecare 100 de reviste netipărite şi neexpediate, economia se poate ridica la multe milioane pe an:

- 100 reviste netipărite şi neexpediate – 1.580 lei / an (15.800.000 lei vechi / an);
- 200 reviste netipărite şi neexpediate – 3.160 lei / an (31.600.000 lei vechi / an);
- 300 reviste netipărite şi neexpediate – 4.740 lei / an (47.400.000 lei vechi / an);
- 400 reviste netipărite şi neexpediate – 6.320 lei / an (62.400.000 lei vechi / an);
- Etc.

Până acum 155 prieteni (5 luna trecută), înţelegând nevoia mare de a face economii, au renunţat la a o mai primi în format tipărit, primind-o doar în format electronic.

Vă mulţumesc din toată inima.

IMPORTANT!

Reînnoiesc rugămintea de a trimite adrese ale semenilor şi prietenilor noştri cu handicap locomotor care, ca şi noi, trec prin aceleaşi frustrări, dezamăgiri, descurajări şi lupte sufleteşti.

Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informaţiile pe care le conţine, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiţi.

ATENŢIE!!!

Vă rog mult, nu mai trimiteţi anunţuri, felicitări sau orice altceva pe mess sau pe Facebook. Există riscul mare să nu le vedeţi publicate! Trimiteţi prin scrisori, sms, e-mail sau telefonic.

Tipărit la: Tipografia Î.F. Gîgîlice - tel. fix 0247-313041; mob. 0748-137997

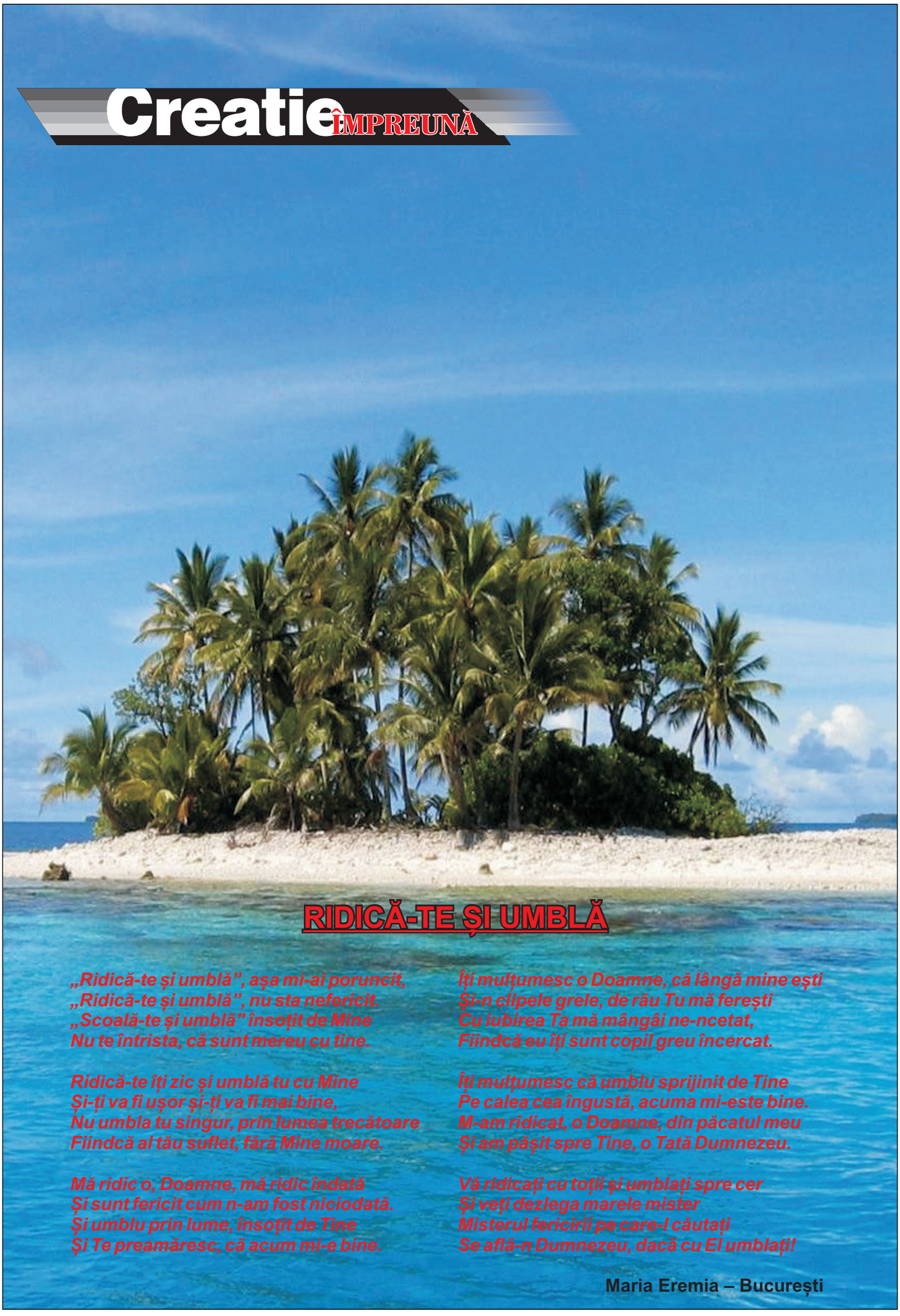

RIDICĂ-TE ȘI UMBLĂ

„Ridică-te și umblă", așa mi-ai poruncit,
„Ridică-te și umblă", nu sta nefericit.
„Scoală-te și umblă" însoțit de Mine
Nu te întrista, că sunt mereu cu tine.

Ridică-te îți zic și umblă tu cu Mine
Și-ți va fi ușor și-ți va fi mai bine,
Nu umbla tu singur, prin lumea trecătoare
Fiindcă al tău suflet, fără Mine moare.

Mă ridic o, Doamne, mă ridic îndată
Și sunt fericit cum n-am fost niciodată.
Și umblu prin lume, însoțit de Tine
Și Te preamăresc, că acum mi-e bine.

Îți mulțumesc o Doamne, că lângă mine ești
Și-n clipele grele, de rău Tu mă ferești
Cu iubirea Ta mă mângâi ne-ncetat,
Fiindcă eu îți sunt copil greu încercat.

Îți mulțumesc că umblu sprijinit de Tine
Pe calea cea îngustă, acuma mi-este bine.
M-am ridicat, o Doamne, din păcatul meu
Și am pășit spre Tine, o Tată Dumnezeu.

Vă ridicați cu toții și umblați spre cer
Și veți dezlega marele mister
Misterul fericirii pe care-l căutați
Se află-n Dumnezeu, dacă cu El umblați!

Maria Eremia – București